

Laudes saarna – myös kerrattavaksi kotihartaudessa
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa, 10.2.2026

Saarnateksti

1. Kuningasten kirja 17:7–16

Saarnan aihe

Matka Sarpatiin

Saarnan maisema

Elia oli viettänyt vuoden päivät Keritin purolla, jossa Herra oli pitänyt suloisesti huolta hänestä. Vaikka hän ei tavannut muita ihmisiä tuona aikana, sillä hän oli Herran Sanan mukaan kätkeytynyt – piilotettu tai peitetty, hän varmasti sai kokea monta riemullista hetkeä Herran Jumalan kanssa ja sai omin silmin nähdä, kuinka **”Herra valvoo Sanaansa toteuttaaksensa sen.”** (Jeremia 1:12) Hän varmasti ajattelin tuota mennyttä aikaa kiittämällä Jumalaa Salomonin sanoin: **”Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, joka kädellensä on täyttänyt sen, mitä Hän suullansa puhui.”** (1. Kuningasten kirja 8:15) Mutta niin kuin usein on tässä maailmassa meidän kristittyjenkin kohdalla, me tarvitsemme sitä, että olemme liikkeellä ja että Jumala antaa meille uuden lupauksen Sanan, johon tarttua; muutoin veltostumme ja vaelluksestamme tulee vain ulkonainen tapa; unohdamme mitä on elää yksin Jumalan Sanan varassa.

1 Sarpat - sulatusuuni (1. Kuningasten kirja 17:7–9)

Minne siis Eliaan oli mentävä? Hän määränpäänä tulisi olla Sarpat, Välimeren rannikolla. Elia oli kuljettava läpi Israelin maan. Matkallaan hänen oli pakko katsella nälkiintyneitä ihmisiä ja eläimiä, jotka varmaankin loivat vihasia katseita häneen, sillä olihan kuivuus tullut hänen sanansa, tarkemmin sanottuna, Herran Sanan kautta. Sarpat tarkoittaa sulatusuunia. Siitä muistuttavat meitä sanat Psalmista: **”Herran Sanat ovat selkeitä sanoja, joka kirkkaana valuu sulattimesta maahan, seitsenkertaisesti puhdistettua.”** (Psalmi 12:7) Juuri tuo sana *puhdistaa* on samasta juuresta, kuin sana Sarpat. Sarpatin leski oli ollut ja tulisi olemaan vielä voimallisemmin Herran sulatusuunissa, mutta myös Elia, jonka ainoa kilpi ja suojamuuri oli Jumalan pyhä Sana, mutta sisimmässään hän sydän oli sulatusuunissa; lihallinen pelko ja epäusko tuli sulatetuksi pois hänestä ja Jumalan Sanan lupauksen voima astui hänen sydämeensä niiden sijaan.

2 Leski ja hänen elämäntilanteensa (1. Kuningasten kirja 17:10–16)

Miten voisi köyhä leski elättää minua, Elia ajatteli, mutta samaan hengenvetoon totesi: Jumala on sen tekävä. Herra itse tekee olemattomat oleviksi: **”Sen Jumalan edessä, johon hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee ja kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat.”** (Roomalaiskirje 4:17)

3 Sano vain Sana (1. Kuningasten kirja 17:10–15)

Tuo minulle vettä; Elia pyysi vettä, ja tuo Herran Sana hänen suustaan pani liikkeelle tämän köyhän ja murheellisen lesken. Tuo minulle myös palanen leipää: Nämä sanat mursivat murheellisen lesken sydämen, mutta myös paljastivat kauniilla tavalla sen uskon, mikä hänellä oli: **”Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, minulla ei ole leipäkakkuakaan.”** Jauhot eivät lopu eikä öljyä ole puuttuva astiasta: Näiden sanojen voimasta jauhoruukkuun lisääntyi aina enemmän jauhoja, kuin sieltä otettiin ja öljyastian samaten öljyä. Kuinka tämä opettaa myös meitä sanomaan Jeesukselle: **”Sano ainoastaan Sana, niin minun palvelijani paranee.”** (Matteus 8:8) Näin saat sinäkin, rakas ystävä, puhua rakkaalle Jeesuksellesi: syntisi ja murheesi ja anomisesi. Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa